

РЕШЕНИЕ

№ 6135

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8053** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от двама от управителите си, чрез пълномощник юрк. К., срещу Заповед № 511/16.05.2023 г., издадена от председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно дружеството да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на процесната заповед поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и противоречие с принципа на съразмерност. Твърди, че в административното производство по издаване на обжалваната заповед административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 26 от АПК да уведоми заинтересованото лице – „Билла България“ ЕООД за образуваното административно производство, приключило с издаване на процесната заповед, с което е ограничено правото му на

защита. Твърди също, че в заповедта не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, което представлява съществен порок в издадения административен акт. Сочи, че „Билла България“ ЕООД не произвежда протеинови барчета с търговска марка В. W., не ги етикетира и съответно няма задължение да оповестява информация относно хранителните и вкусовите качества на продаваната стока. Дружеството, което носи отговорност за пакетирането и етикетирането на стоките, както и за тяхното доставяне, е Б. У. Г. ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Позовава се на Регламент № 1169/2011 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите и на Наредба за предоставянето на информация на потребителите за храните относно отговорния субект за правилното, точно и вярно отразяване на съдържанието на хранителния продукт. Оспорва компетентността на органа, издал процесната заповед. Аргументира неточности, непълноти и неизследвани от административния орган твърдения, посочени в заповедта. Навежда доводи за нарушаване на принципа non bis in idem, тъй като с обжалваната заповед се налага административна мярка за преустановяване на нарушение, което вече е установено със Заповед № 510/16.05.2023 г. на председателя на КЗП. Твърди още, че приложената ПАМ е преустановителна, но не и превантивна, поради това че ответникът нито твърди, нито е приложил доказателства за опасност от извършване на правонарушение. Излага съображения за нарушаване на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. К. и юрк. Г., които молят за отмяна на оспорената заповед по съображенията, изложени в жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна, председателят на комисията, чрез процесуалния си представител е представил становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, за което излага подробни съображения и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че оспорената заповед е постановена от компетентен орган при спазване на правилата, разписани в АПК. Не са допуснати процесуални нарушения при постановяването ѝ. Посочва, че с издаването на процесната заповед се цели да се достигне до превантивна защита на по-важни обществени отношения, регулирани със ЗЗП, а именно потребителите да не бъдат обект на нелоялна търговска практика от страна на търговеца. Моли за потвърждаване на оспорената заповед. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

В съдебно заседание се представлява от процесуалния представител юрк. С., която моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Счита аргументите в жалбата за неоснователни. Посочва, че според състава на чл. 68, ал. 1 ЗЗП е достатъчно да съществува възможност за осъществяване на заблуждение на потребителя. Моли да се потвърди заповедта и да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Не са доказани твърдяните съществени нарушения на правилата, тъй като жалбоподателят е имал възможност да направи своите възражения в съдебното производство. Неоснователно е и твърдението, че липсва съзнателно поведение от страна на дружеството, тъй като в нормите от ЗЗП не се изисква вина у търговеца. Счита, че безспорно са установени елементите от

фактическия състав на заблуждаващата търговска практика. Излага подробни съображения за доказано наличие на упражнявана от дружеството заблуждаваща нелоялна търговска практика.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпила жалба от потребител, с вх. Ц-03-3763/06.04.2023 г. по описа на КЗП, в която са изложени твърдения, че след консумация на протеинови блокчета с търговска марка В. W., изпитва стомашен дискомфорт и неразположение, на 07.04.2023 г. е извършена проверка в магазин Б., в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол /КП/ № К-2702740/07.04.2023 г., връчен на представител на дружеството, в който е отразено, че е установено предлагане за продажба на следните видове и количества протеинови барчета с търговска марка В. W. както следва:

- В. W. протеинов бар Страчатела (Stracciatella) Keto, 60 гр. (2x30гр) с обявена цена 4,49 лв. - 22 опаковки;
- В. W. протеинов бар Банан (Banana M. S.) Boost, 55 гр. с обявена цена 3,09 лв. - 7 опаковки;
- В. W. протеинов бар Кокос (Coconut) A., 60 гр. (2x30гр) с обявена цена 3,59 лв. - 56 опаковки;
- В. W. протеинов бар Шоколадово брауни (Chocolate Brownie) Slim, 50 гр. с обявена цена 3.99 лв. - 6 опаковки.

За целите на проверката от всички гореописани видове протеинови барчета В. W. са закупени по 1 опаковка - общо 4 опаковки.

Впоследствие, на 12.04.2023 г. е извършена отново проверка от служители на КЗП в същия търговски обект. Проверката е обективизирана в КП № К-2702744/12.04.2023 г., връчен на представител на дружеството, в който е отразено, че са закупени още 9 бр. протеинови барчета В. W. страчатела (Stracciatella) Keto.

В хода на проверката са направени изследвания в независима и акредитирана лаборатория за изпитване „Алименти - О.“ при „Ди Енд Ви Консулт“ ООД по отношение на информацията за количественото съдържание на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“. За резултатите от изследването е съставен Протокол за лабораторно изпитване № 21217/24.04.2023 г., отразяващ резултатите от извършеното изпитване на следната проба: протеинов бар Chocolate Brownie. В т. 4 от протокола е отразено, че е извършена проверка на 10 бр. от продукта, като всеки е с тегло 0.050 кг. В т. 8 от протокола на лабораторията са отразени в табличен вид резултатите от изпитването на протеиновото барче, касаещи компонентите, измежду които и съдържанието на белтък в т. 8.2, в която е отразено 42.72 гр. съдържание на белтък от общата на маса на продукта съгласно стандарти/валидирани методи на БДС ISO 1871:2014.

За извършената проверка, главният директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ е изготвил докладна записка с изх. № Ц-01-156/28.04.2023 г. до КЗП, относно произнасяне по раздел „Нелоялни търговски практики“ от ЗЗП, в който е отразено

изложеното по-горе. Допълнително е посочено в докладната записка, че търговецът „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], предоставя невярна и подвеждаща информация за съдържанието на протеинов бар “Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], ул. Черешово топче“ № 2, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1, а именно: Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Прието е, че протеиновите барчета се използват главно от физически активни хора, професионални спортисти или любители на спорта. За да изгради мускули, човешкото тяло се нуждае от протеин, предвид което тази група от хора консумира продукти с високо съдържание на белтък и ниско съдържание на захари и въглехидрати.

Посочено е още, че относно качеството на протеиновите барчета няма предвидени нормативно установени стандарти, поради което при преценката за това дали да закупи този вид стока, потребителят взема предвид информацията, която получава относно съдържанието на продукта и посочените там показатели на гърба на опаковката или на място в търговския обект. В тази връзка е изключително важно за хората, които купуват продукти от този вид е да получат вярна, точна и адекватна информация относно съдържанието на продукта, който купуват.

Посочено е също така, че след направените изследвания в независима и акредитирана лаборатория, се установи, че информацията за количественото съдържание на протеин в протеинов бар „Chocolate Brownie“ е невярна. На етикета на протеинов бар "Chocolate Brownie" е указано, че съдържанието на белтък е в размер на 50 гр., а след направеното изследване безспорно се установява, че реалната стойност на съдържащия се белтък в продукта е в размер на 42,72 гр.

В заключение е посочено, че представена по този начин, информацията относно съдържанието на белтък в предлагания за продажба протеинов бар „Chocolate Brownie“ в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], въвежда или би могла да въведе в заблуждение средния потребител и води до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

Докладната записка е разгледана в т. 22 на заседание на КЗП, проведено на 04.05.2023 г., за което е съставен протокол № 17. На заседанието е взето решение, обективизирано в т. 22.1 от Протокол № 17/04.05.2023 г., като е прието, че „Билла България“ ЕООД, предоставя невярна и подвеждаща информация за съдържанието на протеинов бар "Chocolate Brownie" предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], по смисъла на чл. 68д, ал. 1 предл. 1, а именно: Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Към решението е налице особено мнение от един от членовете, който е гласувал въздържал се, тъй като е счел, че е необходимо да се върне докладната записка за събиране на допълнителни доказателства, а именно: да се изискат от търговеца

документи за съответствие, които е представил производителя. Според него, нарушителят не е търговецът „Б. България“, а производителя, който носи отговорността за учудващото несъответствие в съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеиновия бар.

След вземане на решение по т. 22 от Протокол № 17/04.05.2023 г. от заседание на КЗП с два гласа „за“ и един „въздържал се“, е издадена Заповед № 511/16.05.2023 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: „Билла България“ ЕООД да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП. Изложени са подробни мотиви за взетото решение, припокриващи се с тези, изложени в КП и решението на КЗП.

Заповедта е връчена на представител на дружеството на 23.06.2023 г.

Жалбата е подадена на 06.07.2023 г., чрез административния орган.

Представена е Заповед № 510/16.05.2023 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: „Билла България“ ЕООД да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

По делото са приети като доказателства Сертификат за акредитация на лаборатория за изпитване „Алименти – О.“ – „Ди Енд Ви Консулт“ ЕООД, Заповед № А 293/20.07.2023 г. на изпълнителния директор на „Българска служба за акредитация“.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 511/16.05.2023 г., издадена от председателя на КЗП, с която е забранено на дружеството „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за забрана да се използва нелоялна търговска практика, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При

преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му със закон правомощия.

Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед.

При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е образувано след като е извършена проверка по повод подадена в КЗП жалба. За извършените действия по проверката е съставен нарочен протокол, в който са описани установените факти от проверяващите. Протоколът е връчен по надлежен начин на дружеството, като по този начин жалбоподателят е бил запознат със започналото административно производство. В тази връзка са неоснователни твърденията в жалбата за нарушено право на защита, тъй като на дружеството е дадена възможност да се запознае с установеното от извършената проверка. След анализ на събраните от органа доказателства е изготвена докладна записка, която е разгледана на заседание на КЗП, на което е взето решение. След това е постановена оспорената заповед, която е връчена на представител на жалбоподателя. Не е нарушено правото на жалбоподателя на участието в административното производство по издаване на заповедта, а от там и правото му на защита. В крайна сметка оспорената заповед съдържа фактите от извършената проверка и решението на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи, както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание. Направен е анализ на нарушението и по-конкретно е отразено по какъв начин дружеството е нарушило разпоредбите на ЗЗП и кое точно е възприето като възможност за заблуда на потребителите.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да мотивират неговата отмяна само на това основание, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Поради което следва да се преценява съответствието на заповедта с материалния закон.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 68л, ал.1 от ЗЗП. Съобразно тази норма, когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП императивно забранява нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на понятието "търговска практика" е дадена в § 13, т. 23 ДР от ЗЗП и това е "всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите". В разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП е дадена легалната дефиниция на нелоялна търговска практика, а именно - "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители". В текста на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП е посочено, че "съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата "съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими към нелоялни търговски практики". Изрично е конкретизирано, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д - 68к от ЗЗП. Препращането има за цел да въведе и други случаи, на които законодателят придава характер на нелоялна търговска практика, макар те да не съдържат елементите на дадената в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП дефиниция. В разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а разпоредбата на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП определя като заблуждаваща всяка търговска практика, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без

използването на търговската практика. Ал. 2 дава подробно описание на изискванията, които следва да включва информацията, а ал. 3 от същата норма допълва, че заблуждаваща е и „всяка търговска практика, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, води или е възможно да доведе средния потребител до вземането на търговско решение, което не би взел без използването на търговската практика“. В т. 2 от цитираната норма на ал. 2 от чл. 69д от ЗЗП е посочено, че основните характеристики на стоката или услугата като: наличност, преимущества, рисковете, които тя съдържа, изработка, състав, допълнителни части към стоката или услугата, извънгаранционно обслужване, разглеждане на жалби на потребителите, начин и дата на производство или на представяне на стоката или услугата, доставка, годност за употреба, използването ѝ, количество, спецификация, географски или търговски произход, резултатите, които могат да се очакват от нейната употреба, или резултатите и съществените характеристики от извършените изпитвания или проверки на стоката или услугата.

Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на нелоялна заблуждаваща търговска практика обаче, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата. Цитираните разпоредби изискват практиката да има за резултат, или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето. Фактическият състав на заблуждаващата търговска практика, изисква на първо място да се установи съдържанието на предоставената информация и дали същата може да се квалифицира като невярна. На второ място, дали цялостното ѝ въздействие е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. И на следващо място, дали е в състояние да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Посочените елементи на фактическия състав следва да са налице кумулативно. В процесния случай се приема от административния орган, че е нарушена разпоредбата на чл. 68 д. ал. 1, предл. 1 от ЗЗП - търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Невярната информация следва да е по отношение на основните характеристики на стоката или услугата, а както бе посочено, съгласно чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП, основна характеристика е съставът на стоката.

В настоящия случай, административният орган е приел, че търговецът използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, изразяваща се в това, че предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“ и по-конкретно е прието, че на опаковката е указано съдържание на белтък в размер на 50 гр., а след направено изследване е установено съдържание в продукта в размер на 42.72 [населено място], прието е, че предоставената информация относно съдържанието на белтък, съдържа невярна подвеждаща информация, която заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител.

Съдът приема, че неправилно е ангажирана отговорността на дружеството. По аргумент от чл. 1 от Регламент (ЕО) 1169/2011, посоченото на опаковката или на интернет страницата съдържание за хранителните стойности на продукта е насочено към потребителите, за да може да се осигури високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните. В чл. 9 от Регламент (ЕС) №

1169/2011 е посочено кои данни се посочват задължително, измежду които и тази информация за храните, като списък на съставките. Т.е. отразяването на такава информация представлява действие на търговеца, насочено към потребителите, което е във връзка с пазарната реализация на продукта, т. е. налице е търговска практика, свързана с предлагането на стока. В търговските обекти обаче се предлагат на потребителите предварително опаковани от производителя стоки, както и стоки, които са опаковани от търговеца. В разпоредбата на чл. 2 от Наредбата за предоставянето на информация на потребителите за храните /Наредбата/ е разписано, че предоставянето на информация на потребителите за храните се извършва от лицата по чл. 8 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 в съответствие с изискванията на същия регламент, както и тези, предвидени в специални разпоредби на приложимото право на Европейския съюз за определени храни, Закона за храните и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Съгласно нормата на чл. 8, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза — вносителят на пазара на Съюза.

В случая безспорно е установено, че проверените хранителни продукти представляват предварително опаковани протеинови барчета с търговска марка В. W., които не се произвеждат от търговеца „Билла България“ ЕООД. Същите не се опаковат и етикират от дружеството. След анализ на посочените правни норми от Наредбата и от Регламент (ЕС) № 1169/2011, може да се направи законосъобразен и обоснован извод, че търговецът не носи отговорност за несъответствие на данните за количеството белтъци, посочени върху опаковката на протеиновите барчета “Chocolate Brownie” с търговска марка В. W., които са били и предмет на изпитването и данните за белтъци, въглехидрати, захари и хранителни влакнини, установени в резултат на лабораторното изпитване. Жалбоподателят „Билла България“ ЕООД не е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, както и не е вносителят на пазара на Съюза. Дружеството няма как да знае, че продава опакован хранителен продукт, произведен или доставен от друг стопански субект, в който количеството действително съдържащ се белтък е по-малко от посоченото съдържание върху опаковката. В случая няма действие от страна на търговеца, което да е заблуждаващо за потребителя и е пречка за вземането на информирано решение.

Ето защо, съдът не приема за доказани изложените в заповедта факти относно обстоятелството, че търговеца носи отговорност за използвана заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно че предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на белтък в протеинов бар „Chocolate Brownie“, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП. В тази връзка се споделят изложените доводи от дружеството, че заповедта е издадена в несъответствие с материалния закон.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че Заповед № 511/16.05.2023 г. на председателя на КЗП, е издадена в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, а жалбата като основателна следва да се уважи.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на делото. От процесуалния представител на „Билла България“ ЕООД са поискани разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, но не е представен списък на разноските. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на възнаграждението. Поради това, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 5 от ГПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, и като съобрази фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 50 лв. за държавна такса.

На ответника с оглед изхода на спора, такива не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 511/16.05.2023 г., издадена от председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите **ДА ЗАПЛАТИ** на „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 150 лв. направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: